

(CD-83) પ – ત્રિકાળ સત્ય ‘આ’ છે, ‘તે’

ત્રિકાળ સત્ય ‘આ’, છે, ‘તે’ એક જ છે,
સર્વ તત્વ જાણનાર, જ્ઞાની એક જ છે. -ત્રિકાળ...

અભય જ્ઞાન-દાન, અમૃત અધર ધર,
ભસ્મ રૂપી સ્વામી, આત્માર્થી અજર અમર.

મન-વચન-કાયા, ભસ્મીભૂત પર ધર્મ,
શુદ્ધ ઉપયોગીને, આત્મા જ સ્વ-ધર્મ. -ત્રિકાળ...

જીવાત્મા બે-હોશ, ‘શુદ્ધ’ શાશ્વત શ્લોક,
કાગ-વૃત્તિએ દોષ, હંસવૃત્તિએ મોક્ષ.

ભાળી શકે નિજ દોષ, તે જ ખરો નિર્દોષ,
પૂર્ણ દર્શન સ્વ-દોષે, દોષ ખુદ મદહોશ. -ત્રિકાળ...

તપની મમતા, તે જ કર્મ-ફાંસી,
મોસમ બદલતી, બારમાસી હાંસી.

મિથ્યા, કદા, મતા, દુરા, મોહ, સત્યા, દુરાગ્રહ,
પ્રત્યા અતિ આ ગ્રહ, નિવારણ નિરાગ્રહ. -ત્રિકાળ...

જ્ઞાન ઉપર તર્ક કરવો, અતિશય જોખમ,
સોનાની કટાર છે, પેટ માટે જોખમ.

બુદ્ધિનો વિષય નથી, અબુઘ મોઘમ,
કમાણી ગણાય નહીં, ભેલાડે તે ધરખમ. -ત્રિકાળ...

ધર્મ જ્યારે ધર્મરૂપે, પરિણમશે વર્તશે,
જગતભરની અગ્નિ ‘આ’ ભારતીય ઠારશે.

ભાવ-ભક્ત ભજનિકનાં, બે-સૂરાં જપ ને તપ,
સુ-ચરણ પદ ઉપર, કરૂણા ટપક, ટપ.

